

Arrest

**nr. 89 674 van 15 oktober 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 24 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2012 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat S. COPINSCHI, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 17 januari 2012 een asielaanvraag in, waarbij zij verklaarde op 16 januari 2012 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding besliste op 24 februari 2012 verzoeksters asielaanvraag over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris generaal) voor een onderzoek ten gronde.

1.3. De commissaris-generaal nam op 29 juni 2012 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster per aangetekend schrijven van dezelfde datum ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten, tot de bayombe-etnie te behoren en uit Cabinda afkomstig te zijn. Om een voor u onbekende reden verhuisden uw ouders toen u drie jaar was naar Luanda. U verbleef er met uw ouders in de bairro Catolica, municipio Cazenga. In 2010 werd een bus met Togolese voetballers aangevallen in Cabinda. Uw vader, die sympathiserend lid is van het FLEC-FAC (Frente de Libertação do Estado de Cabinda – Forças Armadas de Cabinda), zei dat de Angolese autoriteiten op zoek waren naar alle leden van het FLEC-FAC en dat het veiliger was om te verhuizen. Jullie gingen in de bairro Kikolo, municipio Cacuaco, Luanda, wonen. Op 8 november 2011 viel de politie jullie woning binnen. Ze schreeuwden onder meer "Jullie zijn van FLEC-FAC". Uw vader werd geslagen en in het hoofd geschoten. U en uw moeder werden verkracht. Ook uw moeder, die op dat moment zwanger was, werd neergeschoten. U werd meegenomen naar de gevangenis IFA, in de bairro Asa Branca, municipio Cazenga. Na drie weken vroeg u een politieagent om hulp. Hij had medelijden met u en hij contacteerde de vriend van uw vader, [A. M.], die een voor u onbekende som geld betaalde aan de politieagent. De politieagent liet u ontsnappen uit de gevangenis. U verbleef gedurende een maand in de woning van [A.]. Op 13 januari 2012 reisde u onder begeleiding van [A.] met de auto naar Kinshasa (Democratische Republiek Congo). U nam er met [A.] het vliegtuig en u kwam op 16 januari 2012 in België aan. U vroeg op 17 januari 2012 asiel in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U baseert uw asielaanvraag op het lidmaatschap van uw vader van FLEC-FAC. U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht nadat uw ouders om deze reden werden omgebracht en uzelf gedurende drie weken in een gevangenis in Luanda werd opgesloten.

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielerlaas enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd.

In de eerste plaats kan u niet overtuigen met betrekking tot de door u voorgehouden band met de Cabindese enclave. Zo stelde u voor het Commissariaat-generaal in Cabinda te zijn geboren, maar kon u niet preciseren waar precies in Cabinda u bent geboren (gehoorverslag p. 3). U kon evenmin zeggen waar in Cabinda u verbleef met uw ouders alvorens zij naar Luanda verhuisden (gehoorverslag p. 3) en de reden van hun verhuis van Cabinda naar Luanda is u eveneens onbekend (gehoorverslag p. 3). Wanneer u naar de geboorteplaats van uw ouders wordt gevraagd, repliceerde u dat dit in de municipio Cabinda was, maar kon u niet preciseren waar precies (gehoorverslag p. 4). Wanneer u later tijdens het gehoor voor Commissariaat-generaal opnieuw werd gevraagd van waar in Cabinda uw ouders afkomstig zijn, stelde u opnieuw dit niet te weten (gehoorverslag p. 6). Merkwaardig genoeg, wanneer u op het einde van het gehoor werd gevraagd of uw ouders van de Cabindese hoofdstad Tchiowa afkomstig zijn, ontkende u dit uitdrukkelijk en zei u dat ze van Necuto waren (gehoorverslag p. 9), dat -nog volgens uw eigen verklaringen- niet in de municipio Cabinda is gelegen, maar in de municipio Buco Zau. Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd gevraagd waarom u niet eerder de geboorteplaats van uw ouders in Necuto situeerde en bovendien aanvankelijk zei dat ze van de municipio Cabinda afkomstig waren, zei u enkel dat het u niet werd gevraagd (gehoorverslag p. 9), maar deze bewering vindt geen steun in het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal (gehoorverslag pp. 4 en 6). Verder verklaarde u dat zowel u als uw beide ouders tot de bayombe-etnie behoren (gehoorverslag p. 4), terwijl u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verklaring, dd. 24 februari 2012, punt 6, d) en in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (punten 7 en 8, dd. 24 februari 2012) uitdrukkelijk stelde dat zowel u als uw ouders tot de mukongo-etnie behoren. Wanneer u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, ontkende u deze enkel en zei u dat de persoon [van de Dienst Vreemdelingenzaken] het verkeerd had opgeschreven (gehoorverslag p. 8). Deze uitleg is niet ernstig, gezien u een kopie van de ingevulde vragenlijst heeft ontvangen en bij de aanvang van uw gehoor op het Commissariaat-generaal op geen enkele manier heeft laten weten dat er fouten in uw verklaringen

vermeld staan en zelfs uitdrukkelijk heeft verklaard dat uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed is verlopen (gehoorverslag p. 2). Verder is het niet aannemelijk dat uw ouders, die beiden van de bayombe-etnie zouden zijn, u zelfs deels de taal van de bayombe, met name volgens uw verklaringen het Bawoio, niet aanleerden (gehoorverslag p. 4), zeker gelet op uw bewering dat uw vader als sympathiserend lid streed voor de onafhankelijkheid van Cabinda. U beweerde nochtans dat uw ouders onderling het Bawoio spraken (gehoorverslag p. 4). U kon tegen voornoemde overweging niets inbrengen. Overigens stemt uw verklaring dat het Bawoio de taal van de bayombe zou zijn in het geheel niet overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier. De vaststelling dat u de municipio (gehoorverslag p. 6) en de typische etnische groepen van Cabinda (gehoorverslag p. 8) kon opsommen, staat in schril contrast met de vaststelling dat u geen enkel dorp of stad in Cabinda kan vernoemen (gehoorverslag p. 6), maar later tijdens het gehoor wel de hoofdstad van Cabinda kon zeggen wanneer u hier naar werd gevraagd (gehoorverslag p. 9), hetgeen eerder een "ingestudeerde" indruk geeft dan dat het getuigt van een spontane kennis. Niettegenstaande u zei dat uw moeder nog telefonisch contact had met haar familieleden in Cabinda (gehoorverslag p. 9), kon u in het geheel niet preciseren waar in Cabinda deze familieleden verbleven (gehoorverslag p. 6). Het is in het geheel niet aannemelijk dat uw ouders u nooit zouden gesproken hebben over uw geboorteplaats; hun geboorteplaats; u hun taal niet deels zouden hebben aangeleerd en u in het ongewisse zouden hebben gelaten over de verblijfplaats van hun familieleden, te meer daar de Cabindese zaak een belangrijke plaats innam in het leven van uw vader. Bijgevolg maakt u in het geheel niet aannemelijk dat u en uw ouders uit Cabinda zouden afkomstig zijn.

Samenhangend met voorgaande bevindingen, maakt u het evenmin aannemelijk dat uw vader sympathiserend lid zou van het FLEC-FAC. Zo kan u niet uitleggen waarom uw vader, die ijverde voor de onafhankelijkheid van Cabinda, er de voorkeur aan gaf om deze strijd te leveren vanuit Luanda (gehoorverslag p. 6). Buiten uw verklaring dat uw vader "vergaderingen organiseerde" (gehoorverslag p. 6) gedurende drie keer per week (gehoorverslag p. 7) samen met andere vrienden van hem, kon u niet verder uitleggen wat hij voor het FLEC-FAC deed en dit niettegenstaande dat hij al "vele jaren" lid was van de beweging (gehoorverslag p. 6). Op de vraag van het Commissariaat-generaal hoe het FLEC-FAC de onafhankelijkheid van Cabinda dan wel wil bereiken, antwoordde u dat uw vader u enkel had gezegd dat ze "strijden voor de onafhankelijkheid; dat ze Cabindezen zijn en geen Angolezen" (gehoorverslag p. 7), maar kon u hier verder niets aan toevoegen (gehoorverslag p. 7). Toen u later tijdens het gehoor opnieuw dezelfde vraag werd gesteld, meent u te vermoeden dat uw vader informatie vanuit Angola naar Cabinda mee nam, maar u kon hier ook niet meer over zeggen dat het om "informatie met betrekking tot de president en het volk van Angola ging" (gehoorverslag p. 8). Overigens kon u niet preciseren waar of bij wie uw vader verbleef als hij naar Cabinda reisde (gehoorverslag p. 7) en kan u de naam van zijn chef in Luanda niet verstrekken (gehoorverslag p. 8), niettegenstaande u verzekert dat er wel één is. Gelet op uw bewering dat uw vader reeds sedert "vele jaren" lid is van het FLEC-FAC; hij zijn lidmaatschap niet voor u verborgen hield (gehoorverslag p. 6); u nog gedurende bijna een maand in de woning van een mede-lid van het FLEC-FAC en vriend van uw vader verbleef, met name [A.] (gehoorverslag, pp. 6 en 9) en gezien u uw asielaanvraag enkel en alleen baseert op het lidmaatschap van uw vader van het FLEC-FAC, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u meer toelichting zou kunnen geven bij de activiteiten van uw vader voor het FLEC-FAC.

Verder dient opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde duidelijke en aannemelijke verklaringen af te leggen omtrent de reden(en) waarom u zou vervolgd worden door de Angolese autoriteiten. Op de vraag van het Commissariaat-generaal waarom u precies door de autoriteiten zou gezocht worden, gezien u zelf geen lid bent van het FLEC-FAC, antwoordde u dat ze achter u zitten om u kwaad te berokkenen (gehoorverslag p. 7). Wanneer u door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd of u over enige concrete aanwijzingen beschikt dat de autoriteiten u zouden zoeken, haalde u aan dat ze u zoeken omdat u de dochter van een lid van het FLEC-FAC bent en u bovendien op clandestiene wijze uit de gevangenis bent ontsnapt (gehoorverslag p. 7). Indien de autoriteiten werkelijk naar u op zoek zouden zijn omdat uw vader lid is van het FLEC-FAC is het niet aannemelijk dat diezelfde autoriteiten u geen vragen zouden hebben gesteld tijdens uw opsluiting, ten einde meer te weten te komen over deze activiteiten van uw vader voor het FLEC-FAC of desnoods om andere leden van het FLEC-FAC te kunnen lokaliseren (gehoorverslag p. 7). U meent verder dat er "vele" andere leden van het FLEC-FAC gevangen zitten in Luanda, maar u kan geen enkel concreet voorbeeld verstrekken (gehoorverslag p. 8). Uw bewering in dit verband wordt overigens niet ondersteund door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt immers dat in de bronnen waarover het CEDOCA beschikt geen informatie kon worden teruggevonden over eventuele arrestaties en vervolging van leden

van het FLEC in Luanda in 2011 en/of 2012. Overigens kon in de beschikbare informatie evenmin enige gegevens worden teruggevonden over de "IFA-gevangenis" in de door u opgegeven buurt in Luanda.

Voorgaande bevindingen betreffen belangrijke aspecten van uw asielrelaas, met name de door u voorgehouden band met de Cabinese enclave, het lidmaatschap en de activiteiten van uw vader van het FLEC-FAC en de reden(en) van uw vervolging door de Angolese autoriteiten. Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot verklaarde u geboren te zijn op 2 juli 1996 (gehoorverslag p. 3). Hieruit kan worden afgeleid dat u ongeveer 16 jaar bent. De dienst Voogdij bepaalde echter bij beslissing op 2 februari 2012 dat op basis van het medische onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 27 januari 2012 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 21, 4 jaar een minimum leeftijd is. Waarschijnlijk ligt deze zelfs hoger. U gaf aan dat u niet weet waar ze dit vandaan halen en u houdt vol in 1996 te zijn geboren en 16 jaar oud te zijn. Gelet op het ruime leeftijdsverschil tussen uw verklaringen en de testen die door de dienst Voogdij werden uitgevoerd, blijft de leeftijdsbepaling van 23 november 2011 behouden. De vaststelling dat u blijft volhouden in 1996 te zijn geboren en 16 jaar oud te zijn houdt een negatieve indicatie in van uw algehele geloofwaardigheid. U bent overigens niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit.

U bent evenmin in het bezit van enig document ter staving van uw reisweg. De vaststelling dat u niet kan preciseren onder welke naam u heeft gereisd, met welk paspoort u heeft gereisd en welke vliegtuigmaatschappij u heeft genomen, houdt opnieuw een negatieve indicatie in van de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, § 5; 48/4; 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht en van "het principe volgens dewelke de asielaanvrager het voordeel van de twijfel geniet". Zij betoogt tevens dat de commissaris-generaal in gebreke gebleven is om CEDOCA-documenten met betrekking tot bepaalde elementen van de bestreden beslissing aan te brengen en heeft nagelaten bepaalde elementen die de motivering van de bestreden beslissing gronden te verifiëren.

Zij verschaft volgende toelichting:

"A. UITEENZETTING VAN DE WEIGERINGSMOTIVEN – WEERLEGGING

1°) Met betrekking tot de leeftijd van de verzoekster

* Het CGVS werpt op dat de verzoekster, tijdens het indienen van haar asielaanvraag, verklaard heeft aan de Dienst voor Vreemdelingenzaken geboren te zijn op 2 juli 1996, dit terwijl dat, volgens het medisch onderzoek uitgevoerd door de Belgische autoriteiten, de verzoekster minstens 18 jaar oud is, meer bepaald 21,4 jaar oud.

Het CGVS beschouwt dat dit element nog meer het gebrek aan credibiliteit van de verklaringen van de verzoekster versterkt in het kader van haar asielaanvraag, dit nog meer terwijl dat de verzoekster niet in het bezit is van een identiteitsdocument.

** Ter inleidende titel, dient er te worden onderstreept, dat sinds het indienen van haar asielaanvraag op datum van 17 januari 2012, de verzoekster verklaard heeft, op constante manier, van geboren te zijn op 2 juli 1996.*

Tijdens haar auditie door het CGVS, heeft de verzoekster de verklaringen laten aanpassen volgens dewelke zij geboren is op 2 juli 1996 en niet op 2 juli 1991, zoals de Dienst voor Vreemdelingenzaken heeft aangegeven in correctie op haar bijlage 26.

Inderdaad, tijdens haar auditie door het CGVS, heeft de verzoekster verklaard dat :

« Uit een medisch onderzoek blijkt dat u minstens 21,4 jaar bent, waarschijnlijk zelfs nog ouder. Heeft u daar een verklaring voor ? Ik weet niet waar ze dit vandaan halen, ik ben in 1996 geboren, ik ben 16 jaar. » (p. 3).

Welnu, in haar Arrest n° 15.676 van 8 september 2008, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschouwd dat :

« Er blijkt duidelijk uit het administratief dossier dat de verzoekster verklaard heeft op constante wijze van te zijn geboren op datum van 1 oktober 1992 en bijgevolg van een minderjarige te zijn van 15 jaar. Tijdens haar auditie voor de diensten van het Commissariaat-Generaal, heeft de tegenpartij de verklaringen laten aanpassen met betrekking tot haar leeftijd ondanks de resultaten van de beenderentest die uitgevoerd werd op haar op vraag van de voogdijdienst (...). » (vrije vertaling)

In dit zelfde Arrest, heeft de Raad een weigeringsbeslissing van het CGVS nietigverklaard.

In huidig geval, dienen de onderrichtingen van dit Arrest te worden gevolgd en te beschouwen dat de resultaten van de beenderentest uitgevoerd op de verzoekster, niet kunnen dienen als basis om te beschouwen dat de verzoekster geen minderjarige zou zijn.

2°) Met betrekking tot de betrekkingen van de verzoekster met het enclaf Cabinda

** Het CGVS beschouwt dat de verzoekster haar asielaanvraag gegrond heeft op de betrekkingen dat haar vader gehad zou hebben met het FLEC - FAC.*

Het CGVS werpt op dat de verzoekster verklaard heeft dat ze haar land van oorsprong is ontvlucht omwille van de dood van haar twee ouders, vermoord door politieagenten omwille van de betrekkingen van haar vader met het FLEC - FAC en van, nog steeds omwille van deze zelfde betrekkingen, vastgehouden te zijn geweest gedurende drie weken in een gevangenis te Luanda.

Het CGVS beschouwt dat de verklaringen van de verzoekster met betrekking tot de vervolgingen waar ze het slachtoffer van zou geweest zijn in Angola niet kunnen worden beschouwd als zijnde credibel en dat de verzoekster, ter ondersteuning van haar asielaanvraag, geen enkel document heeft voorgelegd attesterende van haar ondergane vervolgingen.

Het CGVS verwijt de verzoekster van :

- niet te kunnen verduidelijken waar precies te Cabinda zij geboren is (CGVS, p. 3) ;

-enkel te verduidelijken dat zij geleefd heeft te Cabinda met haar ouders tot de leeftijd van drie jaar, waarna zij verhuisden te Luanda (CGVS, p. 3), dit zonder te kunnen verduidelijken welke de redenen waren dat ze verhuisden (CGVS, p. 3) ;

-niet te kunnen verduidelijken op welke plaats(en) haar ouders geboren zijn, door enkel te verklaren dat ze geboren zijn in de « municipio Cabinda » (CGVS, p. 4 en 6) ;

-vervolgens te hebben verklaard dat zij niet afkomstig waren van de hoofdstad van het enclaf Cabinda, Tchiowa, maar dat zij afkomstig waren van Necuto (CGVS, p. 9), dat niet gevestigd is in de « municipio Cabinda » maar wel in de « municipio Buco Zau » ;

-te hebben verklaard dat zowel haar ouders als zij zelf behoorden tot de Bayombese etnische origine (CGVS, p. 4), terwijl zij, zowel tijdens haar auditie door de diensten van de Dienst voor Vreemdelingenzaken (punt 6, d), dd. 24/02/2012) als in haar vragenlijst van het CGVS (punten 7 en 8, dd. 24/02/2012) aangegeven dat zij zelf en haar ouders behoorden tot de Mukongese etnische origine ; in dit opzicht, beschouwt het CGVS dat het geen aandacht kan schenken aan de uitleg van de verzoekster volgens dewelke de functionaris van de Dienst voor Vreemdelingenzaken haar verklaringen slecht heeft overgenomen (CGVS, p. 8). Het CGVS beschouwt dat deze uitleg niet kan weerhoude[n] worden, de verzoekster hebbende een kopie ontvangen van haar vragenlijst voor het CGVS en hebbende, in het begin van haar auditie door de diensten van CGVS, geen melding gemaakt van enig probleem tijdens haar auditie door de Dienst voor Vreemdelingenzaken, noch van enige transcriptiefout van haar verklaringen ;

-de Bawoio-taal niet te spreken, terwijl dit de taal betreft van de Bayombe en dit terwijl dat de vader van de verzoekster behoorde tot een beweging die strijdde voor de onafhankelijkheid van Cabinda ; verklaard te hebben dat Bawoio de taal is van de Bayombe-ethnie, element dat niet overeenkomt met de objectieve informatie in het bezit van het CGVS en waarvan een kopie gevoegd is aan het administratief dossier ;

-de « municipio's » te kunnen opnoemen (CGVS, p. 6) en de etnische groepen in Cabinda (CGVS, p. 8), maar van niet in staat te zijn geweest één enkel dorp en/of één enkel stad op te noemen van het enclaf Cabinda (CGVS, p.6), maar van wel de hoofdstad te kunnen noemen van Cabinda (CGVS, p. 9). Het CGVS beschouwt dat deze elementen een indicatie zijn van het gebrek aan spontaniteit in de verklaringen van de verzoekster ;

-verklaard te hebben dat haar moeder nog telefonische contacten had met leden van haar familie die verbleven in Cabinda (CGVS, p. 9), maar van niet te kunnen verduidelijken waar deze personen gevestigd waren (CGVS, p. 6).

Op basis van deze elementen, bescho[...].juwt het CGVS dat "Bijgevolg maakt u in het geheel niet aannemelijk dat u en uw ouders uit Cabinda zouden afkomstig zijn".

* Ter inleidende titel, dient de aandacht van Raad gevestigd te worden op het gebrek aan enig onderzoek uitgevoerd door het CGVS, ten einde om na te gaan of de verklaringen van de verzoekster met betrekking tot het toebehoren van haar vader tot de FLEC - FAC partij, wel degelijk overeenstemmen met de werkelijkheid.

Inderdaad, ter onderzoek van het administratief dossier, kan men niet anders dan vast te stellen dat het CGVS geen enkele opzoeking heeft uitgevoerd, door middel van haar dienst CEDOCA, over de volgende elementen :

-het toebehoren van de vader van de verzoekster tot de FLEC - FAC partij ;

-het incident van 8 november 2011 gedurende dewelke de ouders van de verzoekster werden vermoord in hun woning door politieagenten.

Welnu, deze twee elementen vormen de basis van de asielaanvraag van de verzoekster.

Door zich te onthouden van enig onderzoek uit te voeren met betrekking tot deze twee fundamentele elementen van de asielaanvraag van de verzoekster, heeft het CGVS de principes geschonden behouden in de Gids van procedures en criteria toe te passen om het statuut van vluchtelingen te bepalen.

Inderdaad, deze Gids bepaalt met name dat :

« Het gebeurt vaak dat een aanvrager niet in staat is om zijn verklaringen te bevestigen met documentaire of andere bewijzen, en het geval waarin de aanvrager bewijzen kan voorleggen ter ondersteuning van al zijn verklaringen, zijn veel meer de uitzondering dan de regel. In het merendeel van de gevallen, komt een persoon die haar vervolging ontvlucht aan in de grootste onzekerheid en zeer vaak heeft deze persoon dan ook geen persoonlijke documenten. Bovendien, terwijl de bewijslast in principe berust op de aanvrager, is de taak van het vaststellen en evalueren van alle pertinente feiten,

gezamenlijk gevoerd door de aanvrager en de ondervrager. In zekere gevallen, behoort het zelfs tot de ondervrager toe om alle middelen te gebruiken waar hij over beschikt, om alle noodzakelijke bewijzen te verzamelen ter ondersteuning van de aanvraag. ». (vrije vertaling)

Welnu, in huidig geval, lijkt het evident dat het CGVS, ten einde om mee te werken aan de bewijsvergaring, onderzoeken had moeten voeren met betrekking tot de hiervoor genoemde elementen.

Men kan niet anders dan vast te stellen dat wat dit betreft het administratief dossier geen enkel informatie-element dan ook bevat.

Dit enkel element volstaat om de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot gevolg te hebben, ten einde om het CGVS te bevelen om over te gaan tot de nodige instructie-maatregelen met betrekking tot:

-het toebehoren van de vader van de verzoekster – [N. C.] - tot de FLEC - FAC partij ; in dit opzicht, kan het CGVS zich wenden tot de vertegenwoordigers van de FLEC - FAC partij in Europa om dit element na te gaan ;

-het incident van 8 november 2011 gedurende dewelke de ouders van de verzoekster werden gedood in hun woning door politieagenten.

Bovendien, verwijt het CGVS de ver[...]zoekster van :

a) niet te kunnen verduidelijken of preciseren waar te Cabinda ze geboren is (CGVS, p. 3)

Wat dit betreft, kan men niet anders dan vast te stellen dat het CGVS op geen enkele manier rekening heeft gehouden met de volgende elementen ; enerzijds, heeft de verzoekster aangegeven dat ze minderjarig is en op huidig ogenblik 16 jaar oud is. Anderzijds, en gelet op de algemene situatie in Angola tussen 1975 en 2002, is het meer dan waarschijnlijk dat de moeder van de verzoekster bevallen is in de meest precare omstandigheden en dat een geboorteakte niet werd opgesteld gedurende de geboorte van de verzoekster.

Wat dit betreft, dient de aandacht van de zitting houdende Raad gevestigd te worden op het totale gebrek aan in beschouwing nemen, door het CGVS, van de algemene situatie in Angola gedurende de 17-jarige burgeroorlog.

Inderdaad, volgens de algemene informatie waarvan kopie is gevoegd aan huidig beroep, « De Angolese burgeroorlog is van start gegaan in 1975 gedurende de onafhankelijkheid van het land, zoals een conflict tussen de marxistisch-leninistische regering en de Populaire Republiek van Angola en haar leidinggevende partij, de Populaire beweging voor vrijlating van Angola (MPLA), gesteund door de URSS en Cuba, aan de guerilla van de Nationale Unie voor de totale onafhankelijkheid van Angola (UNITA), gesteund door de Verenigde Staten van Amerika en Zuid-Afrika. Het conflict kan niet samengevat worden als een simpel theater van koude oorlog. Het einde van deze draagt bij tot het verlaten van de communistische ideologie vanwege de Angolese regering en tot het vredesproces ; de UNITA hebben nochtans de hostiliteiten hervat in 1992 en het conflict duurt tot in 2002 (dood van de leider van de UNITA, Jonas Savimbi» (stuk 3).

Het CGVS voegt geen enkel document dan ook aan het administratief dossier dat in staat zou stellen om, op vaststaande wijze, vast te stellen dat geboorteaktes werden opgesteld gedurende de burgeroorlog.

[...]

Welnu, volgen[s] het Rapport opgesteld door de Zwitserse Organisatie voor Hulp aan Vluchtelingen in maart 2005 :

« De burgeroorlog heeft negatieve gevolgen gehad op de structuren en de processus van bureaucratieën in Angola. Meerdere archieven die officiële documenten bevatten werden verlaten of vernield, vooral in de provincies. De groep van rebellen UNITA, die gedurende lange tijd de macht hadden i[n] meerdere regio's in het land, hebben een archiveringssysteem ingevoerd verschillend dan elders in het land. Vandaag nog steeds, zijn de personen waarvan de persoonlijke gegevens werden

gearchiveerd door de UNITA en die zich een document zouden willen zien afleveren, worden geconfronteerd met zeer grote moeilijkheden. Zeer hoge prijzen worden gevraagd, hetgeen zeer veel Angolezen de noodzakelijke documenten niet kunnen bekomen. Enkel de mensen van rijke afkomst zijn in staat om officiële documenten te bekomen. Officiële prijzen bestaan dus enkel in theorie. Officieus, zijn ze verplicht tot 100 USD bijkomstig te betalen volgens het type document en volgens de spoedeisendheid. De Angolese staat garandeert niet de aflevering van identiteitsdocumenten die zeer dringend nodig zouden zijn. Veel Angolese vluchtelingen en deze die zijn teruggekeerd naar het land vanaf 2002, hebben heden ten dage nog steeds geen identiteitsdocumenten. De personen zonder documenten kunnen toegang ontzegd worden tot vorming, humanitaire hulp, medische en sociale diensten en van de mogelijkheid om te stemmen en om bepaalde titels te laten registreren. Het gebrek aan documenten heeft ook tot gevolg dat de staat misbruik kan maken van haar macht, met name door de nationale politie en het leger. Indien een persoon niet in staat is om zich te identificeren of om een functionaris om te kopen, loopt ze het risico om te worden geslagen en aangehouden zonder motief. De meest kwetsbare personen tot dit machtsmisbruik en tot het seksuele geweld, zijn de vrouwen en meisjes die voor de controlepost komen gedurende de dag en voor hun werk. De kinderen van Angolese ouders, maar geboren in het buitenland gedurende d[e] burgeroorlog, worden niet beschouwd als zijnde Angolese burgers.

Geboorteakte

De Angolese *cédula pessoal* is een geboorteakte. De *cédula pessoal* wordt in het algemeen afgeleverd door het nationale registratiebureau (*conservatoria*), dat deel uitmaakt van het ministerie van justitie. Normaal gezien is de *cédula pessoal* wit, maar ze kan ook blauw zijn. O[p] de voorkant bevind[t] zich het embleem van de Angolese republiek. In dit document, kan men de naam vinden van de betrokken persoon, zijn ouders (moeder en vader), de geboortedatum, de geboorteplaats, de afleveringsdatum en de handtekening van de functionaris die het document heeft afgeleverd. In theorie, is dergelijk document verplichtend vanaf de leeftijd van 10 jaar, voor iedereen, maar de regering heeft deze wet nooit in de praktijk omgezet.

Het ministerie van Justitie heeft tussen 1998 en 2001 kostenloze registratiecampagnes gehouden, die werden verlengd met de hulp van UNICEF tot het eind van 2004. Ondanks alles, volgens de schattingen van het UNICEF, leven vandaag nog rond de 3.9 miljoen kinderen van minder dan vijf jaar oud, zonder een geboorteakte te bezitten. » (stuk 4). (vrije vertaling)

Men kan gemakkelijk uit deze objectieve informatie afleiden dat het niet abnormaal is dat de verzoekster niet weet op welke plek precies zij geboren is, maar heeft enkel kunnen aangeven dat zij geboren is in de provincie van Cabinda.

Bovendien, blijkt er duidelijk dat dit element niet van aard is om de beslissing tot weigering van het erkennen van de hoedanigheid van vluchteling te gronden, de Angolese nationaliteit van de verzoekster zijnde op geen enkele manier in twijfel getrokken door de Belgische asielinstanties.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat dit element irrelevant is om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

b) Enkel te verduidelijken dat ze geleefd heeft te Cabinda met haar ouders tot 3-jarige leeftijd waarna zij verhuisd zijn naar Luanda (CGVS, p. 3), dit zonder te kunnen verduidelijken om welke redenen ze verhuisd zijn (CGVS, p.3)

In dit opzicht, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op de absurditeit van dit deel van de motivatie van de bestreden beslissing.

Inderdaad, dit element is totaal irrelevant om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Bovendien, heeft de verzoekster verklaard dat ze verhuisd is op 3-jarige leeftijd van Cabinda naar Luanda, dus is het zeker dat zij niet weet, gezien haar zeer jeugdige leeftijd op dat ogenblik, om welke redenen zij verhuisd zijn.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

c) De geboorteplaats(en) van haar ouders niet te kunnen verduidelijken, door enkel te verklaren dat ze geboren zijn in de « municipio Cabinda » (CGVS, p. 4 en 6)

Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op de absurditeit van dit deel van de motivatie van de bestreden beslissing.

Inderdaad, dit element is totaal irrelevant om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een geprononceerde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De Angolese nationaliteit van de verzoekster werd op geen enkele manier in vraag gesteld door het CGVS, het is dus totaal onverschillig, om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een geprononceerde vrees tot vervolging, om de geboorteplaats(en) te kennen van haar ouders.

Bovendien, ter onderzoek van het administratief dossier van de verzoekster, kan men niet anders dan vast te stellen dat men er geen enkele verwijzing dan ook kan vinden met betrekking tot de leeftijd van de ouders van de verzoekster.

Welnu, het is, gelet op de informatie behouden in het stuk 4 gevoegd aan huidig beroep, meer dan waarschijnlijk dat de ouders van de verzoekster niet beschikten over geboorteaktes, deze konden vernield zijn.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

d) Vervolgens te hebben verklaard dat ze niet afkomstig waren van de hoofdstad van het enclaf Cabinda, Tchiowa, maar dat ze afkomstig waren van Necuto (CGVS, p. 9), dat niet gevestigd is aan het « municipio Cabinda » maar wel in het « municipio Buco Zau »

Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op het totale gebrek aan documenten behouden in het administratief dossier dat het CGVS in staat zou stellen om te kunnen beschouwen dat de stad van Necuto gevestigd zou zijn in het « municipio Buco Zau » en niet in het « municipio Cabinda ».

Het is dus totaal onmogelijk voor de Raad om haar wettelijkheidscontrole uit te oefenen.

Het CGVS grondt haar beslissing tot weigering wat dit element betreft, op het gebrek aan het toevoegen, aan het administratief dossier van ieder document dat in staat zou stellen aan de Raad om de juistheid van dit deel van de motivatie van de bestreden beslissing te kunnen nagaan, voldoende om de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot gevolg te hebben.

Bovendien, is dit element totaal irrelevant om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een geprononceerde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De Angolese nationaliteit van de verzoekster werd op geen enkele manier in vraag gesteld door het CGVS, het is dus totaal onverschillig, om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een geprononceerde vrees tot vervolging, om de geboorteplaats (en) te kennen van haar ouders.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

e) Verklaard te hebben dat zowel haar ouders als zij zelf behoorden tot de Bayombe-ethnie (CGVS, p. 4), terwijl zij, gedurende haar auditie door de diensten van de Dienst voor Vreemdelingenzaken (punt 6, d), dd. 24/02/2012), als zowel [t]ijdens de CGVS-vragenlijst (punten 7 en 8, dd. 24/02/2012), dat zij zelf en haar ouders behoorden tot de Mukongo-ethnie ; in dit opzicht, beschouwt het CGVS dat het geen acht kan slaan op de uitleg van de verzoekster, volgens dewelke de functionaris van de Dienst voor Vreemdelingenzaken haar verklaringen slecht heeft neergepend (CGVS, p. 8). Het CGVS beschouwt dat deze uitleg niet weerhouden kan worden, de verzoekster hebbende een kopie van de CGVS-vragenlijst ontvangen en hebbende, in het begin van haar auditie door de diensten van het CGVS, geen melding gemaakt van enig probleem tijdens de auditie door de Dienst voor Vreemdelingenzaken, noch enige fout van transcriptie van haar verklaringen

Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op volgende elementen :

Volgens de informatie behouden in het stuk 5 gevoegd aan huidig beroep, zijn de «Yombe» en de «BaYombe» een bevolkingsgroep in Centraal- Afrika behorende tot de grote groep van de Kongos. Zij zijn gevestigd te Mayombe, in het centrum van de Democratische Republiek van Congo, in het zuidwesten van de Democratische Republiek van Congo en te Cabinda (Angola).

Volgens de informatie behouden in het stuk 7 gevoegd aan huidig beroep, « zijn de Kongos (etnografische bestemming en internationaal Bakongo, dat het meervoud is van Mukongo in Kikongo) wonen aan de Atlantische kust van Afrika, van het Zwarte Punt naar het noorden (Republiek van Congo) tot Luanda (Angola; tot het zuiden en tot de provincie van Bandundu (Democratische Republiek van Congo) aan het oosten » (<http://fr.wikipedia.org/wiki/Kongos>).

Uit deze informatie vloeit dus voort dat de « Yome » of « BaYombe » effectief deel uitmaken van de grote etnische groep van de « Kongos » (of « Bakongo », in het meervoud « Mukongo » in Kikongo).

In het licht van deze informatie-elementen, blijkt duidelijk dat de verklaringen van de verzoekster nabij de Dienst voor Vreemdelingenzaken en nabij het CGVS, in werkelijkheid, geen werkelijke contradictie inhouden, maar, integendeel, dat ze de waarachtigheid van de verklaringen van de verzoekster versterkt, afgelegd door haar in het kader van haar asielaanvraag en vormt dus een duidelijke indicatie van haar afkomstig zijn van Cabinda.

Inderdaad, de «BaYombe» behoren wel degelijk tot de groep van de «Kongos» of van de «Mukongo».

Uit hetgeen vooraf gaat, vloeit voort dat, in tegenstelling tot hetgeen het CGVS beschouwd heeft in de bestreden beslissing, behouden de verklaringen van de verzoekster geen enkele contradictie, maar zijn zij van aard om haar Cabindese oorsprong vast te stellen.

Inderdaad, de « BaYombe », die behoren tot de groep van de « Kongos » of deze van de « Mukongo », leven wel degelijk in de provincie van Cabinda.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

f) De Bawoio-taal niet te spreken, dit terwijl dat, volgens de verklaringen van de verzoekster, het wel degelijk de taal betreft die de Bayombe spreken en dit terwijl de vader van de verzoekster zelfs behoorde tot de beweging die streed voor de onafhankelijkheid van Cabinda

Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op volgende elementen :

« Vanaf het verklaren van de onafhankelijkheid, hebben de Angolese polit[i]eke gezaghebbenden de taal bevoorreed die hen onmiddellijk toegankelijk en operationeel bleek : de taal van de kolonisator, het

Portugees. In ieder geval, hadden ze niets anders kunnen doen, vermits geen enkele van de autochtone talen de voertaal kon worden. Bovendien, volgens één van de grootse schrijvers van Angola, Tsunami Pepetela, zouden de Angolese nationalisten de Portugese taal eigen zijn geworden, de « taal van de kolonisator » werd, hierdoor, de « taal die opgelegd werd aan de gekoloniseerden », het is te zeggen een werkelijk « oorlogstroof ». Het is daarom dat de postkoloniale Portugese implanting vaak beschouwd werd voor vele Angolezen als « de grootste overwinning van de onafhankelijkheid ».

Het Portugees is dan de taal van de macht geworden, zijnde de taal van de President van de Republiek, van het Parlement (Assembleia Nacional Angolana), van de publieke Administratie, van de Justitiehoven, van het leger en de politie, van het onderwijs op ieder niveau, van de publiciteit, van de media, e.d. meer. De Portugese taal behoudt vandaag de dag iedere plaats in de politieke en socio-economische ruimte. Hoewel het Portugees de Staatstaal blijft, worden enkele nationale talen (umbundu, kimbundu, kikongo et quioco) nog wel gebruikt wanneer de burgers geen Portugees kunnen spreken, hetgeen frequent het geval is. »

(<http://www.tfq.ulaval.ca/axl/afrique/Angola.htm>). (vrije vertaling)

Uit deze informatie vloeit voort dat de voertaal in Angola, en met name in het onderwijs, het Portugees is, hetgeen uitlegt waarom de voornaamste taal gesproken door de verzoekster het Portugees is.

Bovendien, kan men niet anders dan vast te stellen dat het CGVS geen enkel informatiedocument dan ook voegt aan het administratief dossier van de verzoekster, dat getuigt van het feit dat personen strijden voor de onafhankelijkheid van Cabinda (met name in het kader van de FLEC - FAC), die voor het merendeel een andere taal spreken dan het Portugees.

Uiteindelijk, is dit element totaal irrelevant om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De Angolese nationaliteit van de verzoekster is op geen enkele manier in vraag gesteld geweest door het CGVS, dus is het totaal onverschillend, om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een gegronde vrees tot vervolging, of de verzoekster de taal van de « Bayombe »-ethnie spreekt of niet.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

g) Verklaard te hebben dat het Bawoio de taal is van de Bayombe-ethnie, element dat niet overeenstemt met de objectieve informatie ter beschikking van het CGVS en waarvan een kopie gevoegd is aan het administratief dossier

Volgens de informatie behouden in het stuk 6 gevoegd in bijlage aan huidig beroep, praten de « Bayombe » de Kyombe-taal, een Bantouese-taal (http://www.ethnologue.com/show_language.asp?code=y0111).

Volgens deze zelfde informatie, zijn de andere namen om de « Kiyombe »- taal te omschrijven, « Bayombe », het « lombe » en het « Kiombi ».

Nochtans, heeft de verzoekster duidelijk verklaard dat ze enkel Portugees sprek en een beetje Lingala. Bovendien, volgens het getuigschrift opgesteld door Mevrouw [M. D.] van de Linguïstieke dienst van Koninklijk Museum voor Centraal-Afrika,

« Naar aanleiding van uw vraag over het Woya kan ik u meedelen dat deze taal wel degelijk bestaat. Ze wordt gesproken in Cabinda en maakt deel uit van de Kongo talen. De naam Kongo wordt gebruikt om naar een culturele eenheid te verwijzen die delen van Congo (Brazzaville), de DRC en Angola beslaat. Het UYombe is net als het Woyo een Kongo taal. Hoe de twee zich precies tot elkaar verhouden weet ik niet. Vast staat dat ze erg nauw verwant zijn en in dezelfde regio gesproken worden. Het is dan ook helemaal niet verwonderlijk dat een Woyo spreker ook Yombe kan en omgekeerd. » (stuk 8).

Er blijkt duidelijk uit dit document dat de redenering gehouden door het CGVS in de bestreden beslissing totaal verkeerd is en toont aan dat de ondernomen onderzoeken vanwege de CEDOCA-dienst van het CGVS totaal slordig zijn verlopen.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

h) In staat zijn om de « municipio » (GVS, p. 6) en de etnische groeperingen te Cabinda (CGVS, p. 8) te kunnen noemen, maar niet in staat geweest zijn om enig dorp en/of enige stad te noemen in het enclaf Cabinda (CGVS, p.6), maar van de hoofdstad van Cabinda te kunnen noemen (CGVS, p. 9). Het CGVS beschouwt dat deze elementen indicators zijn van een gebrek aan spontaniteit in de verklaringen van de verzoekster

Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op de zekere contradictie in dit deel van de motivatie van de bestreden beslissing.

Inderdaad, enerzijds stelt het CGVS vast dat de verzoekster wel degelijke de etnische groeperingen heeft kunnen noemen alsook de « municipio » te Cabinda, alsook de hoofdstad van Cabinda, hetgeen wel degelijk een indicator is van de credibiliteit van de verklaringen van de verzoekster met betrekking tot haar afkomstig zijn van Cabinda.

Anderzijds, verwijt het CGVS de verzoekster van geen enkele stad en/of dorp te Cabinda te kunnen hebben genoemd, hetgeen volgens het CGVS een « gebrek aan spontaniteit » vormt in de verklaringen van de verzoekster.

Welnu, dit deel van de motivatie van de bestreden beslissing houdt geen enkele rekening met de volgende elementen :

-de verzoekster heeft verklaard van te zijn geboren te Cabinda maar van te zijn verhuisd met haar ouders naar Luanda, terwijl zij op dat ogenblik drie jaar oud was (CGVS, p. 3) ;

-de verzoekster verklaard heeft dat na haar verhuis te Luanda op 3-jarige leeftijd, zij nooit meer is terug gekeerd naar Cabinda (CGVS, p. 6), hetgeen verklaart waarom ze niet in staat is om een naar van één van de dorpen te noemen ;

-de verzoekster de hoofdstad van Cabinda heeft genoemd, zijnde Tchiowa, alsook de stad van Necuto (CGVS, p. 9), hetgeen aangeeft dat ze kennis heeft van zekere steden te Cabinda, in tegenstelling tot hetgeen het CGVS beschouwt in de bestreden beslissing.

Dit deel van de motivatie van de bestreden beslissing is dus niet conform aan de elementen behouden in de verklaringen van de verzoekster, tijdens haar auditie door het CGVS.

Bovendien, is dit element totaal irrelevant om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De Angolese nationaliteit van de verzoekster is op geen enkele manier in vraag gesteld geweest door het CGVS, dus is het totaal onverschillend, om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een gegronde vrees tot vervolging, of de verzoekster de namen kent van de dorpen te Cabinda.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

i) Verklaard te hebben dat haar moeder nog telefonische contacten heeft gehad met leden van haar familie die verbleven te Cabinda (CGVS, p. 9) maar van niet te kunnen verduidelijken waar deze personen gevestigd waren (CGVS, p. 61

Nogmaals, is dit element totaal irrelevant om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De Angolese nationaliteit van de verzoekster is op geen enkele manier in vraag gesteld geweest door het CGVS, dus is het totaal onverschillend, om het bestaan te appreciëren, in hoofde van de verzoekster, van een gegronde vrees tot vervolging, of de verzoekster de residentieplaatsen kent van leden van de familie van haar moeder die nog steeds leven te Cabinda, de verzoekster hebbende duidelijk verklaard dat na haar verhuizing naar Luanda op 3-jarige leeftijd, zij nooit meer is terug gekeerd naar Cabinda (CGVS, p. 6).

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

3°) Met betrekking tot het toebehoren van de vader van de verzoekster tot de FLEC - FAC partij

** Het CGVS beschouwt dat de verzoekster er niet in geslaagd is om te bewijzen dat haar vader wel degelijk lid was van de FLEC - FAC.*

Wat dit betreft, werpt het CGVS op dat :

-de verzoekster er niet in geslaagd is om uit te leggen om welk(e) motief(- ven) haar vader, die campagne voerde voor de onafhankelijkheid van het enclaf Cabinda, er toe gedwongen werd deze strijd aan te gaan vanuit Luanda (CGVS, p. 6) ;

-ondanks het feit dat haar vader vergaderingen organiseerde met bepaalde van zijn vrienden, drie ke[e]r per week, de verzoekster niet heeft kunnen uitleggen hetgeen haar vader precies deed voor de FLEC - FAC, dit ondanks het feit dat ze verklaard heeft dat hij lid was van deze beweging sinds meerdere jaren (CGVS, p.6) ;

-de verzoekster de vraag niet heeft kunnen beantwoorden te weten met welke middelen de FLEC - FAC de strijd aanging voor het bekomen van de onafhankelijkheid van Cabinda, zich tevreden stellend met te beantwoorden dat haar vader haar enkel heeft gezegd dat « ze strijden voor de onafhankelijkheid ; dat ze Cabindezen zijn en geen Angolezen » (CGVS, p. 7), dit zonder iets anders te kunnen vermelden ;

-meer in het begin van de auditie, terwijl haar dezelfde vraag werd gesteld, heeft de verzoekster enkel aangegeven dat haar vader informatie vanuit Angola naar Cabinda bracht, « informatie met betrekking tot de president en het volk van Angola ging » (p. 8) ;

-de verzoekster niet heeft kunnen verduidelijken bij wie haar vader verbleven is terwijl hij zich begaf naar Cabinda (p. 7), ook heeft ze de naam van zijn chef te Luanda (p. 8) niet kunnen geven ;

-uiteindelijk, beschouwt het CGVS dat gezien het feit dat de verzoekster, bij vrijlating van haar detentie, ongeveer een maand [heeft] verbleven bij een zekere [A.], vriend van haar vader en lid van de FLEC - FAC, zou het normaal geweest zijn dat de verzoekster in staat zou zijn om meer verduidelijkingen aan te brengen met betrekking tot de activiteiten van haar vader nabij de FLEC - FAC.

** Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op het gebrek aan ieder onderzoek uitgevoerd door het CGVS ten einde om de verklaringen van de verzoekster na te gaan met betrekking tot het toebehoren van haar vader tot de FLEC - FAC partij, overeenkomen met de werkelijkheid.*

Inderdaad, ter onderzoek van het administratief dossier, kan men niet anders dan vast te stellen dat het CGVS geen enkel onderzoek dan ook heeft gevoerd, door middel van haar CEDOCA-dienst, over de volgende elementen :

-het toebehoren van de vader van de verzoekster tot de FLEC - FAC partij ;

-het incident van 8 november 2011 gedurende dewelke de ouders van de verzoekster werden gedood in hun woning door politieagenten.

Welnu, deze twee elementen vormen de basis van de asielaanvraag van de verzoekster.

Door zich te onthouden van het minste onderzoek te voeren naar deze twee fundamentele elementen van de asielaanvraag van de verzoekster, heeft het CGVS de principes geschonden behouden in de Gids van procedures en criteria toe te passen om het statuut van vluchteling te bepalen.

Inderdaad, deze Gids schrijft met name voor :

« Het gebeurt vaak dat een aanvrager niet in staat is om zijn verklaringen te bevestigen met documentaire of andere bewijzen, en het geval waarin de aanvrager bewijzen kan voorleggen ter ondersteuning van al zijn verklaringen, zijn veel meer de uitzondering dan de regel. In het merendeel van de gevallen, komt een persoon die haar vervolging ontvlucht aan in de grootste onzekerheid en zeer vaak heeft deze persoon dan ook geen persoonlijke documenten. Bovendien, terwijl de bewijslast in principe berust op de aanvrager, is de taak van het vaststellen en evalueren van alle pertinente feiten, gezamenlijk gevoerd door de aanvrager en de ondervrager. In zekere gevallen, behoort het zelfs tot de ondervrager toe om alle middelen te gebruiken waar hij over beschikt, om alle noodzakelijke bewijzen te verzamelen ter ondersteuning van de aanvraag. ». (vrije vertaling)

Welnu, in geval van huidige, lijkt het evident dat het CGVS, ten einde om mee te werken aan de bewijsvergaring, onderzoeken had kunnen voeren met betrekking tot de voorgenoemde elementen.

Men kan niet anders dan vast te stellen dat in dit opzicht het administratief dossier geen enkel informatie-element bevat.

Dit enkel element volstaat om de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot gevolg te hebben ten einde om het CGVS te bevelen om over te gaan tot de nodige instructiemaatregelen met betrekking tot :

-het toebehoren van de vader van de verzoekster – [N. C.] – tot de FLEC - FAC partij ; in dit opzicht, kan het CGVS zich wenden tot de vertegenwoordigers van de FLEC - FAC partij in Europa ten einde om dit element na te gaan ;

-het incident van 8 november 2011 gedurende dewelke de ouders van de verzoekster werden gedood in hun woning door politieagenten.

Bovendien, verwijt het CGVS aan de verzoekster :

a) de verzoekster er niet in geslaagd is uit te leggen voor welk(e) motief(-ven) haar vader, die campag[ne] voerde voor de onafhankelijkheid van het enclaauf Cabinda, gekozen had om deze strijd te voeren vanuit Luanda (CGVS, p. 6)

Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op het feit dat het CGVS in gebreke blijft om het minste informatiedocument voor te leggen dat getuigt dat de leden en / of sympathisanten van de FLEC - FAC niet voor gewoonte zouden hebben om zich te vestigen buiten Cabinda.

Bovendien, blijft het CGVS in gebreke om dit deel van de motivatie van de bestreden beslissing meer te motiveren, dit om in staat te stellen aan de verzoekster om te b[egr]ijpen voor welk motief en / of op welke basis het CGVS beschouwt dat een persoon strijdende voor de onafhankelijkheid van Cabinda, noodzakelijk dient te leven in Cabinda.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

b) Ondanks het feit dat haar vader vergaderingen organiseerde met bepaalde van zijn vrienden, drie keer per week, heeft de verzoekster niet kunnen uitleggen wat haar vader precies deed nabij de FLEC -

FAC, dit ondanks dat ze verklaard heeft dat hij lid is geweest van deze beweging sinds meerdere jaren (CGVS, p.6)

Nogmaals, de jeugdige leeftijd van de verzoekster (zijnde 16 jaar volgens haar verklaringen en 21 jaar volgens de resultaten van het toegepast medisch onderzoek in België) kan verklaren om welke reden de verzoekster niet op de hoogte was van de duidelijke activiteiten van haar vader nabij de FLEC - FAC.

Bovendien, lijkt het onwaarschijnlijk dat de vader van de verzoekster zijn minderjarige dochter op de hoogte zou hebben gehouden van zijn activiteiten, deze zijnde totaal clandestien, dit om de verzoekster niet in een extreem gevaarlijke situatie te plaatsen.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

c) De verzoekster heeft de vraag niet kunnen beantwoorden te weten via welke middelen de FLEC - FAC haar doel wou verwezenlijken van de onafhankelijkheid van Cabinda, zich tevreden stellend met te antwoorden dat haar vader haar enkel heeft aangegeven dat « ze strijden voor de onafhankelijkheid ; dat ze Cabindezen zijn en geen Angolezen » (CGVS, p. 7), ceci sans pouvoir ajouter autre chose

Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op het gebrek aan iedere gestelde vraag aan de verzoekster gedurende haar auditie door het CGVS over de verschillende fracties in het FLEC - FAC.

Welnu, dit element zou, in huidig geval, de verzoekster in staat stellen om haar kennis over de FLEC - FAC uiteen te zetten.

Bovendien, dient er onderstreept te worden dat het gebrek aan het voorleggen, door het CGVS, van enig document dat in staat zou stellen om te getuigen op welke manieren de FLEC - FAC haar strijd tot de onafhankelijkheid van Cabinda voortzet.

Het CGVS blijft dus in gebreke om vast te stellen dat de verzoekster noodzakelijk op de hoogte had moeten zijn van deze actiemiddelen.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

d) Meer voorheen in haar auditie, terwijl haar dezelfde vraag gesteld werd, de verzoekster enkel verklaard heeft dat haar vader informatie deed overkomen van Angola naar Cabinda, « informatie met betrekking tot de president en het volk van Angola ging » (p. 8)

Het CGVS blijft in gebreke om dit deel van de bestreden beslissing meer te motiveren , dit om in staat te stellen aan de verzoekster om kennis te nemen van de motieven die dit deel van de motivatie van de bestreden beslissing gronden.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

e) De verzoekster heeft niet kunnen verduidelijken bij wie haar vader verbleef terwijl hij zich naar Cabinda begaf (p. 7), noch kon ze de naam geven van de chef te Luanda (p. 8)

Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op de absurditeit van dit deel van de bestreden beslissing.

Inderdaad, de FLEC - FAC zijnde een clandestiene beweging dat gepersecuteerd wordt door de Angolese autoriteiten, is het zeker dat de vader van de verzoekster geen enkele informatie ging verschaffen aan zijn dochter, aldus vermijdende van ze in een nog meer gevaarlijke situatie te plaatsen. Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

f) Uiteindelijk, beschouwt het CGVS dat gezien het feit dat de verzoekster, na haar vrijlating van detentie, ongeveer 1 maand is verbleven bij een zekere [A.], een vriend van haar vader en lid van de FLEC - FAC, is het normaal dat de verzoekster in staat zou zijn om meer verduidelijkingen aan te brengen met betrekking tot de activiteiten van haar vader nabij de FLEC - FAC

Opnieuw, kan men niet anders dan vast te stellen dat het CGVS niets vermeld met betrekking tot de gebeurtenissen die hebben geleid tot het komen van de verzoekster bij de zekere [A.], met name de moord op haar beide ouders voor haar eigen ogen, haar verkrachting, haar aanhouding en haar detentie gedurende 3 weken in de IFA-gevangenis.

Het is zeker dat, in deze condities, de verzoekster zeker niet in een psychologische staat was om aan de zekere [A.] duidelijkere inlichtingen te vragen met betrekking tot de activiteiten van haar vader nabij de FLEC - FAC.

Wat dit betreft, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op het gebrek aan iedere onderzoeking uitgevoerd door het CGVS ten einde om na te gaan of de verklaringen van de verzoekster met betrekking tot het toebehoren van haar vader tot de FLEC - FAC partij, overeenkomen met de werkelijkheid.

Inderdaad, ter onderzoek van het administratief dossier, kan men niet anders dan vast te stellen dat het CGVS geen enkel onderzoek dan ook heeft uitgevoerd, door middel van haar CEDOCA-dienst, over de volgende elementen :

- het toebehoren van de vader van de verzoekster tot de FLEC - FAC partij ;*
- het incident van 8 november 2011 gedurende dewelke de ouders van de verzoekster werden gedood in hun woning door politieagenten.*

Welnu, deze twee elementen vormen de basis van de asielaanvraag van de verzoekster.

Door zich te onthouden van het minste onderzoek uit te voeren met betrekking tot deze twee fundamentele elementen van de asielaanvraag van de verzoekster, heeft het CGVS de principes geschonden behouden in de Gids van procedures en criteria toe te passen om het statuut van vluchteling te bepalen.

Inderdaad, deze Gids schrijft met name voor :

« Het gebeurt vaak dat een aanvrager niet in staat is om zijn verklaringen te bevestigen met documentaire of andere bewijzen, en het geval waarin de aanvrager bewijzen kan voorleggen ter ondersteuning van al zijn verklaringen, zijn veel meer de uitzondering dan de regel. In het merendeel van de gevallen, komt een persoon die haar vervolging ontvlucht aan in de grootste onzekerheid en zeer vaak heeft deze persoon dan ook geen persoonlijke documenten. Bovendien, terwijl de bewijslast in principe berust op de aanvrager, is de taak van het vaststellen en evalueren van alle pertinente feiten, gezamenlijk gevoerd door de aanvrager en de ondervrager. In zekere gevallen, behoort het zelfs tot de ondervrager toe om alle middelen te gebruiken waar hij over beschikt, om alle noodzakelijke bewijzen te verzamelen ter ondersteuning van de aanvraag. ». (vrije vertaling)

Welnu, in geval van huidige, is het evident dat het CGVS, ten einde om mee te werken aan de bewijsvergaring, onderzoekingen had kunnen ondernemen met betrekking tot de voorgenoemde elementen.

Men kan niet anders dan vast te stellen dat gelet op het administratief dossier, geen enkel informatie-element dan ook hierover handelt.

Dit enkel element volstaat om de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot gevolg te hebben ten einde om het CGVS te bevelen om over te gaan tot de instructiemaatregelen met betrekking tot :

-het toebehoren van de vader van de verzoekster – [N. C.] – tot de FLEC - FAC partij ; in dit opzicht, kan het CGVS zich wenden tot de vertegenwoordigers van de FLEC - FAC partij in Europa om dit element na te gaan ;

-het incident van 8 november 2011 gedurende dewelke de ouders van de verzoekster werden gedood in hun woning door politieagenten.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

4°) Met betrekking tot de motieven voor dewelke de verzoekster vervolgd werd door de Angolese autoriteiten

** Het CGVS beschouwt dat de verzoekster er niet in geslaagd is om duidelijke en plausibele verklaringen af te leggen met betrekking tot de motieven voor dewelke ze vervolgd werd door de Angolese autoriteiten.*

Het CGVS werpt op dat de verzoekster geen enkel bewijs heeft voorgelegd dat zij op huidig ogenblik gezocht zou worden door de Angolese autoriteiten.

Het CGVS werpt eveneens op dat, in het geval dat de Angolese autoriteiten effectief op zoek zouden zijn naar de verzoekster omwille van haar verwantschapsgraad met een lid van de FLEC - FAC en omwille van de ontsnapping uit de gevangenis waar ze in detentie werd gehouden, is het niet plausibel dat de verzoekster, gedurende haar detentie, niet werd ondervraagd, dit ten einde om informatie te bekomen met betrekking tot de activiteiten van haar vader nabij de FLEC - FAC en /of om, in dat geval, andere leden van de FLEC - FAC te kunnen lokaliseren.

Uiteindelijk, werpt het CGVS op dat de verzoekster verklaard heeft dat talrijke leden van de FLEC - FAC gevangen gehouden werden te Luanda (dit zonder concrete voorbeelden te kunnen verschaffen), dit terwijl, volgens de objectieve informatie in het bezit van het CGVS en waarvan een kopie gevoegd is aan het administratief dossier, kon geen enkele informatie gevonden worden met betrekking tot eventuele aanhoudingen en / of vervolgingen van leden van de FLEC - FAC te Luanda tussen 2011 en / of 2012.

Uiteindelijk, beweert het CGVS dat geen enkele informatie gevonden kon worden met betrekking tot de IFA-gevangenis, waarin de verzoekster beweert vastgehouden te zijn, dit in het « Asa Branca »-kwartier.

** Ter inleidende titel, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op het gebrek aan ieder onderzoek uitgevoerd door het CGVS ten einde om na te gaan of de verklaringen van de verzoekster met betrekking tot het toebehoren van haar vader tot de FLEC - FAC partij, overeenkomen met de werkelijkheid.*

Inderdaad, ter onderzoek van het administratief dossier, kan men niet anders dan vast te stellen dat het CGVS geen enkel onderzoek dan ook heeft uitgevoerd, door middel van haar CEDOCA-dienst, over de volgende elementen :

- het toebehoren van de vader van de verzoekster tot de FLEC - FACpartij ;*
- het incident van 8 november 2011 gedurende dewelke de ouders van de verzoekster werden gedood in hun woning door politieagenten.*

Welnu, deze twee elementen vormen de basis van de asielaanvraag van de verzoekster.

Door zich te onthouden van het minste onderzoek uit te voeren met betrekking tot deze twee fundamentele elementen van de asielaanvraag van de verzoekster, heeft het CGVS de principes

geschonden behouden in de Gids van procedures en criteria toe te passen om het statuut van vluchteling te bepalen.

Inderdaad, deze Gids schrijft met name voor :

« Het gebeurt vaak dat een aanvrager niet in staat is om zijn verklaringen te bevestigen met documentaire of andere bewijzen, en het geval waarin de aanvrager bewijzen kan voorleggen ter ondersteuning van al zijn verklaringen, zijn veel meer de uitzondering dan de regel. In het merendeel van de gevallen, komt een persoon die haar vervolging ontvlucht aan in de grootste onzekerheid en zeer vaak heeft deze persoon dan ook geen persoonlijke documenten. Bovendien, terwijl de bewijslast in principe berust op de aanvrager, is de taak van het vaststellen en evalueren van alle pertinente feiten, gezamenlijk gevoerd door de aanvrager en de ondervrager. In zekere gevallen, behoort het zelfs tot de ondervrager toe om alle middelen te gebruiken waar hij over beschikt, om alle noodzakelijke bewijzen te verzamelen ter ondersteuning van de aanvraag. ». (vrije vertaling)

Welnu, in geval van huidige, is het evident dat het CGVS, ten einde om mee te werken aan de bewijsvergaring, onderzoeken had kunnen ondernemen met betrekking tot de voorgenoemde elementen.

Men kan niet anders dan vast te stellen dat gelet op het administratief dossier, geen enkel informatie-element dan ook hierover handelt.

Dit enkel element volstaat om de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot gevolg te hebben ten einde om het CGVS te bevelen om over te gaan tot de instructiemaatregelen met betrekking tot :

- het toebehoren van de vader van de verzoekster – [N. C.] - tot de FLEC - FAC partij ; in dit opzicht, kan het CGVS zich wenden tot de vertegenwoordigers van de FLEC - FAC partij in Europa om dit element na te gaan ;

-het incident van 8 november 2011 gedurende dewelke de ouders van de verzoekster werden gedood in hun woning door politieagenten.

Voor wat betreft de vraag naar de gevangenschap van leden van de FLEC - FAC te Luanda, dient de aandacht van de Raad gevestigd te worden op het feit dat het CEDOCA-document gevoegd aan het administratief dossier van de verzoekster enkel verduidelijkt dat « In de bronnen waarover het CEDOCA beschikt kon geen informatie teruggevonden worden over eventuele arrestaties en vervolging van leden van het FLEC in Luanda. ».

Er vloeit enkel voort uit dit element dat het CGVS geen enkele informatie heeft gevonden met betrekking tot de aanhouding en de vervolging van leden van de FLEC - FAC te Luanda, hetgeen niet voor zover betekent dat :

- dergelijke arrestaties en / of vervolgingen niet plaats zouden hebben gehad op huidig ogenblik te Luanda ;

-dergelijke arrestaties en / of vervolgingen geen plaats hebben gehad en geen plaats hebben gehad op huidig ogenblik in andere delen van Angola, Cabinda inbegrepen.

Uiteindelijk, ter onderzoek van het CEDOCA-document behouden in het administratief dossier van de verzoekster, kan men niet anders dan vast te stellen dat er vermeld staat, voor wat betreft het bestaan van het kwartier (« bairro ») « Asa Branca » dat zekere bronnen er melding van maken en andere niet.

Het CGVS beweert, door zich te steunen op de informatie behouden in het CEDOCA-document gevoegd aan het administratief dossier en, meer bepaald, met betrekking tot het document opgesteld op datum van 13 januari 2012 (http://www.afreeknews.com/journal.php7flash_id=1111) dat er maar 4 gevangenen zijn te Luanda en geen enkele van deze draagt de naam « IFA ».

Welnu, ter lezing van dit document opgesteld op datum van 13 januari 2012 (stuk 7), kan men niet anders dan vast te stellen dat de lezing die het CGVS er van maakt verkeerd is.

Inderdaad, dit document verduidelijkt dat « Volgens de officiële cijfers, Angola 22 gevangenen telt, waarvan vier te Luanda. De laatste werd gebouwd in 2011, de andere gevangenen zijn gebouwd in de koloniale periode of na de onafhankelijkheid in 1975. ».(vrije vertaling)

Dit document verduidelijkt niet dat één of meer niet-officiële gevangenen eveneens zouden bestaan te Luanda en / of in de rest van het land.

Bovendien, kan men niet anders dan vast te stellen dat geen enkele vraag werd gesteld aan de verzoekster, met name of de detentie officieel was en of deze plaats heeft gehad in een officiële gevangenis.

Dit deel van de motivatie van de bestreden beslissing is dus totaal incorrect.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden beslissing noch correct, noch geldig gemotiveerd is wat dit punt betreft.

Tenslotte, dient ze hervormd te worden, of, op zijn minst, te worden nietigverklaard.

B. MET BETREKKING TOT DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING

De bestreden beslissing is getiteld « Weigering van de vluchtelingstatus en weigering van de subsidiaire bescherming ».

Welnu, ter onderzoek van de bestreden beslissing, kan men niet anders dan vast te stellen dat deze geen enkele motivatie dan ook bevat met betrekking tot het weigeren van het verlenen, aan de verzoekster, van het sta[t]uut van subsidiaire bescherming.

Dit doende, heeft het CGVS het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 geschonden, alsook de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

Dit enkel motief volstaat om de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot gevolg te hebben.

4. Met betrekking tot het gebrek aan een geldige en adequate motivering

Om aan de wensen van de wetgever te beantwoorden, moet een administratieve beslissing genomen ten aanzien van een asielaanvrager wettelijk gemotiveerd zijn, overeenkomstig de vereiste verplichtingen van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en van artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

De wet van 29 juli 1991 schrijft in principe, in haar artikel 2, voor om elke administratieve beslissing met een individueel karakter formeel te motiveren.

Deze zelfde wet preciseert, in haar artikel 3, dat deze motivatie « bestaat uit de indicatie, in de akte, van de rechts -en feitenoverwegingen, die dienen ter motivering van de beslissing », en dat deze motivatie «adequaat moet zijn». (vrije vertaling)

In dit geval, blijkt duidelijk dat de motivering van de bestreden beslissing niet adequaat is, het Commissariaat-generaal hebbende geen rekening gehouden met de bijzondere situatie van de verzoekster.

Daarnaast, moet de lengte van de motivering proportioneel zijn tot het belang van de beslissing (LEROY M., « La nature, l'étendue et les sanctions de l'obligation de motiver », in het Rapport van de studienamiddagen te Namen op 8 mei 1992 over de formele motivering van administratieve akten, 12-13).

De vereiste van motivering van een beslissing is bedoeld om de geïnteresseerde in staat te stellen perfecte kennis van zaken te hebben van de redenen die haar rechtvaardigen (Raad van State, 12.05.1989, Arrest 32.560, R.A.C.E., 1989) ;

Inderdaad, « een beslissing motiveren in de formele zin van het woord, is het uitleggen, is het uiteenzetten in de beslissing zelf van de redenering in rechte en in feite die dient als grondslag. Dit is het officieel bekrachtigen van wat en waarom de auteur van de beslissing heeft geoordeeld zijn bevoegdheid te mogen toepassen op de situatie van de feiten die hem zijn voorgelegd » (LAGASSE D., « La loi du 28.7.1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs », Orientations, 1993, p. 68, vrije vertaling).

Daarenboven moet de motivering « adequaat » zijn, met andere woorden ze moet manifest betrekking hebben op de beslissing, ze moet duidelijk, precies, volledig en voldoende zijn.

De Raad van State heeft overigens de mogelijkheid gehad om zich uit te spreken op meerdere ogenblikken over hetgeen men dient te verstaan onder « motivering ».

Het is bijgevolg dus niet voldoende dat het administratief dossier eventueel doet blijken van de feiten waarop de beslissing steunt opdat deze beschouwd zou worden als voldoende gemotiveerd naar de normen van het recht (zie D. VANDERMEERSCH, Chron. de jurip., « L'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, J.T., 1987, p. 588 en volgende ; Raad van State, 24/08/1993, Arrest 42.488).

De Raad van State is inderdaad, met reden, van mening dat ze niet mogen kijken naar de enige motieven neergelegd in de (bestreden) akte (C.E., 30.3.1993, Arrest 42.488).

Inderdaad, het komt de administratie toe om "zichzelf discipline op te leggen om over te gaan tot een minutieus onderzoek van elke zaak en om haar beslissingen te verantwoorden zonder zich te mogen verschuilen achter de kennis van de geïnteresseerden over de motieven van de beslissingen hen betreffende, om hen in staat te stellen om na te gaan of men overgegaan is tot het voeren van dit onderzoek » (Parl. St. Kamer, 1990-1991, n° 215-2 (s.e. 1998).

Sinds het Commissariaat-generaal het 1ste artikel van de Conventie van Genève heeft geschonden alsook het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, heeft het haar beslissing niet adequaat gemotiveerd, dit om redenen uiteengelegd en ontwikkeld hiervoor.

Wat betreft hetgeen voorafgaat, is het ten onrechte dat het CGVS een beslissing heeft genomen, ten aanzien van de verzoekster, tot weigering tot het erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering tot het verlenen van de subsidiaire bescherming.

Om al deze verschillende redenen, verzoekt de verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om haar beslissing tot weigering van het erkennen van het statuut van vluchteling en weigering tot het verlenen van de subsidiaire bescherming, genomen door het Commissariaat-Generaal, ten aanzien van de verzoekster, op datum van 29 juni 2012 te hervormen (en aan haar ter kennis gebracht op 2 juli 2012) en om haar het statuut van vluchteling te erkennen.

Ten subsidiaire titel verzoekt de verzoekster de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om de bestreden beslissing nietig te verklaren en ze terug te sturen naar het CGVS voor bijkomende informatie."

2.2.1. Allereerst moet worden geduïd dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoekster het genoemde inzicht verschaft en haar aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Deze lezing leert ook dat de bewering van verzoekster dat verweerder zou hebben nagelaten enige motivering te voorzien inzake de redenen waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd feitelijke grondslag mist. In de bestreden beslissing wordt immers duidelijk gesteld dat verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend omdat zij er niet in geslaagd is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uit het door verzoekster neergelegde verzoekschrift blijkt daarenboven dat zij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.2.2.1. In de mate dat verzoekster de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen inhoudelijk in vraag stelt en zij deze omschrijft als incorrect, verkeerd of irrelevant voert zij een schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in voorliggende zaak moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.1.1. In wat kan worden beschouwd als een eerste onderdeel van haar grief betoogt verzoekster dat de commissaris-generaal het gegeven dat zij volhardt in haar standpunt dat zij geboren werd op 2 juli 1996 niet kan beschouwen als een negatieve indicatie inzake haar algemene geloofwaardigheid. Zij licht toe dat zij steeds heeft voorgehouden op die datum geboren te zijn en verweerder zelfs heeft verzocht om een correctie door te voeren met betrekking tot de geboortedatum – 2 juli 1991 – die door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken op haar bijlage 26 was aangebracht.

Nu verzoekster geen enkel stuk aanbracht dat toelaat haar werkelijke geboortedatum te achterhalen en uit een medisch onderzoek blijkt dat de verzoekster ten minste vijf jaar ouder is dan de leeftijd die zij zelf beweert te hebben kon de commissaris-generaal evenwel zonder meer concluderen dat de verklaringen die verzoekster aflegt omtrent haar leeftijd niet waarheidsgetrouw zijn en dat dit een element is dat toelaat ook de geloofwaardigheid van haar andere verklaringen ter discussie te stellen.

De verwijzing door verzoekster naar het arrest van de Raad nr. 15 676 van 8 september 2008 doet aan voorgaande vaststelling geen afbreuk. Arresten van de Raad hebben immers geen precedentswaarde en verzoekster toont niet aan dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot voormeld arrest vergelijkbaar zijn met deze in voorliggende zaak.

Ter terechtzitting stelt de raadvrouw van verzoekster dat het gegeven dat verzoekster ouder is dan de leeftijd die zij zelf opgeeft, gelet op het doorgevoerde leeftijdsonderzoek, bezwaarlijk kan worden betwist. Zij licht toe dat verzoekster echter steeds in de overtuiging was dat de leeftijd die zij opgaf correct was, zodat niet kan gesteld worden dat zij ongeloofwaardige verklaringen aflegde. De Raad kan in dit verband slechts opmerken dat het niet geloofwaardig is dat verzoekster dacht meer dan vijf jaar jonger te zijn dan zij volgens een leeftijdsonderzoek in werkelijkheid is en dat het gegeven dat verzoekster aangeeft zelfs geen kennis te hebben van een basisgegeven zoals haar leeftijd een indicatie inhoudt dat ook haar andere beweringen mogelijk niet correct zijn.

2.2.2.1.2. In een tweede onderdeel van haar betoog betwist verzoekster de vaststelling van de commissaris-generaal dat zij niet op overtuigende wijze heeft aangegeven dat zij een band heeft met de enclave Cabinda.

Verzoekster bekritiseert het feit dat verweerder in de motivering van de bestreden beslissing melding maakte van het gegeven dat zij niet bij machte was om te preciseren waar zij en haar ouders precies in Cabinda geboren zijn. Zij verwijst in dit verband naar haar minderjarigheid en zet uiteen dat uit een aantal overtuigingsstukken kan worden afgeleid dat tijdens de burgeroorlog niet steeds geboorteaktes werden opgesteld.

De Raad dient te herhalen dat op wetenschappelijke wijze werd vastgesteld dat verzoekster ouder is dan eenentwintig jaar, zodat zij niet kan voorhouden dat zij minderjarig is, en dat zij door uitgebreid uiteen te zetten dat het in Angola niet steeds evident is om een geboorteakte te verkrijgen geenszins de vaststelling weerlegt dat zij in gebreke blijft haar precieze geboorteplaats mee te delen. Het is uiteraard mogelijk dat een vreemdeling in bepaalde gevallen geen geboorteakte kan verkrijgen, doch dit gegeven vormt geen verantwoording voor het niet kunnen verstrekken van duidelijkheid omtrent de precieze geboorteplaats. De geboorteplaats van een persoon is een belangrijk identiteitsgegeven, zodat mag worden verwacht dat een persoon dit kent. Verzoekster heeft steeds bij haar ouders gewoond zodat kan worden aangenomen dat deze haar en hun eigen geboorteplaats hebben meegedeeld.

Verzoekster zet daarnaast uiteen van oordeel te zijn dat van haar niet kon worden verwacht dat zij wist waarom haar ouders Cabinda verlieten, omdat dit gebeurde op een ogenblik dat zij slechts drie jaar oud was. Er moet echter worden opgemerkt dat verzoeksters bewering dat zij op jonge leeftijd naar Luanda zou zijn verhuisd niet verantwoordt dat zij geen kennis heeft van de reden(en) die haar ouders ertoe

brachten deze stap te zetten. Gezien verzoekster stelt dat haar ouders begaan zijn met de situatie in Cabinda en zij stelt er nog familie te hebben mag worden verwacht dat haar ouders haar hebben uiteengezet waarom zij er toch voor opteerden in Luanda te gaan wonen.

De Raad stelt ook vast dat het motief dat verzoekster incoherente verklaringen aflegde inzake de plaats waar haar ouders vandaan kwamen steun vindt in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag van 25 juni 2012 blijkt immers dat verzoekster toen haar gevraagd werd waar haar ouders geboren waren zij antwoordde dat dit ergens in de municipio Cabinda was, dat zij vervolgens stelde niet te weten van waar haar ouders afkomstig waren om uiteindelijk te stellen dat zij uit Necuto kwamen en dat deze stad in de municipio Buco Zau gelegen is. De stelling dat verweerder niet naging of Necuto effectief in de municipio Buco Zau gelegen is doet niet ter zake, daar verweerder voorgaande gegevens slechts heeft aangehaald om aan te tonen dat verzoeksters verklaringen incoherent en niet geloofwaardig zijn. Deze vaststelling is, in tegenstelling tot wat verzoekster meent, wel relevant.

Waar verzoekster stelt dat het feit dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf tot de Mukongo-etnie te behoren en zij bij verweerder stelde tot de Bayombe-etnie te behoren geen contradictie inhoudt omdat de Bayombe tot de etnische groep van de Kongo's behoort, kan de Raad slechts vaststellen verzoekster dit niet leek te weten toen zij door verweerder gehoord werd. Zij verklaarde immers dat de ambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken haar verklaringen verkeerd had weergegeven en leek hiermee te willen ontkennen dat zij tot de Mukongo's behoorde. Zij maakte daarenboven zelf een duidelijk onderscheid tussen de Bakongo, Bavili, Bayombe, Bakoki en Bawoio, aangezien zij deze omschreef als "*andere etnieën*". Het gegeven dat haar verklaringen in feite geen echte contradictie zouden inhouden leidt ook niet tot de conclusie dat verweerder geen melding kon maken van de vaststelling dat verzoekster er niet voor terugdeinst om weinig ernstige verklaringen af te leggen, wat meespeelt bij de beoordeling van de algemene geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Verzoekster zet tevens uiteen dat de voertaal in Angola het Portugees is en dat uit geen enkel stuk blijkt dat het merendeel van de personen die strijden voor de onafhankelijkheid van Cabinda een andere taal zouden spreken dan het Portugees. Deze uiteenzetting vormt echter geen verklaring voor de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekster niet de taal blijkt te kunnen spreken waarvan zij aangeeft dat deze gebruikt werd door haar ouders, meer specifiek het Bawoio. Het is niet kennelijk onredelijk om te stellen dat aangezien verzoekster uitdrukkelijk betoogde te zijn opgegroeid in een gezin waar de ouders zich in hun onderlinge relaties bedienden van het Bawoio er mag van uitgegaan worden dat zij ook een basiskennis heeft van deze taal, wat niet het geval is. Deze vaststelling laat wel degelijk toe de geloofwaardigheid van haar verklaringen ter discussie te stellen en is, in tegenstelling tot wat zij meent, derhalve geenszins irrelevant.

Door erop te wijzen dat personen die behoren tot de Bayombe-etnie de Kyombe-taal spreken die ook gekend is als Bayombe, lombe, Kiombi of Kyombi bevestigt verzoekster de vaststellingen van verweerder en toont zij niet aan dat de diensten van verweerder de bestreden beslissing slordig zouden hebben voorbereid of deze beslissing op incorrecte gronden zouden hebben genomen. Door een verklaring toe te voegen van een medewerker van het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika waarin wordt gesteld dat het Woyo een taal is die ook bestaat, dat deze nauw verwant is met het Uyombe en beide talen in dezelfde regio gesproken worden toont zij evenmin aan dat de gestaafde stelling van verweerder dat personen die behoren tot de Bayombe-etnie in regel Bayombe spreken foutief is.

Het is ook niet kennelijk onredelijk om uit het feit dat verzoekster enerzijds de municipio en de etnische groepen van Cabinda kon opsommen, maar anderzijds niet in staat bleek om dadelijk te antwoorden op de vraag om een aantal steden of dorpen in Cabinda op te noemen af te leiden dat haar antwoorden "*ingestudeerd*" lijken te zijn. Het gegeven dat verzoekster in een latere fase van het gehoor alsnog twee steden in Cabinda vermeldde doet hieraan geen afbreuk. Verzoekster poogt haar onwetendheid nog te verklaren door nogmaals te stellen dat zij op jonge leeftijd Cabinda verliet en er nooit terugkeerde. Zij verklaart hiermee evenwel de vaststelling niet dat zij op complexere vragen dadelijk een antwoord kon verstrekken en op eenvoudige vragen niet.

Verzoekster betwist verder niet dat zij ook geen antwoord kon verstrekken op de vraag waar haar familieleden in Cabinda verblijven. Zij verwijst nogmaals naar de jeugdige leeftijd waarop zij uit Cabinda zou vertrokken zijn en haar latere permanente verblijf in Luanda. Verweerder stelt in dit verband in zijn nota met opmerkingen terecht dat van verzoekster mocht worden verwacht dat zij op deze vraag diende te kunnen antwoorden aangezien zij aangaf dat de strijd voor de onafhankelijkheid van Cabinda een

belangrijke rol speelde in het leven van haar vader en het dus volstrekt ongeloofwaardig is dat hij verzoekster niet op de hoogte zou hebben gesteld van de verblijfplaats van familieleden die in Cabinda zouden zijn achtergebleven.

Verzoekster blijft herhalen dat de antwoorden op vele vragen er niet toe doen omdat niet ter discussie gesteld wordt dat zij de Angolese nationaliteit heeft. Het gegeven dat de commissaris-generaal de nationaliteit van verzoekster niet betwist houdt echter niet in dat vragen omtrent de banden die verzoekster zou hebben met Cabinda irrelevant zijn. Verzoekster houdt immers voor dat de problemen die zij in Angola heeft gelieerd zijn aan het feit dat haar vader uit Cabinda afkomstig is en lid was van een beweging die ijverde voor de onafhankelijkheid van Cabinda, zodat verweerder vermocht na te gaan of verzoekster, die in gebreke bleef enig stavingsstuk neer te leggen, deze banden aannemelijk kon maken.

2.2.2.1.3. Verzoekster geeft in een derde onderdeel van haar grief aan dat de commissaris-generaal onterecht oordeelde dat zij er niet in geslaagd is om te bewijzen dat haar vader een sympathiserend lid van het FLEC-FAC zou zijn.

Uit het gehoorverslag van 25 juni 2012 blijkt dat verzoekster niet kon verklaren waarom haar vader ervoor opteerde vanuit Luanda deel te nemen aan de onafhankelijkheidsstrijd van de Cabindezen. Verzoekster stelt dat verweerder niet aantoont dat leden of sympathisanten van het FLEC-FAC niet de gewoonte zouden hebben om zich te vestigen buiten Cabinda, maar geeft hierdoor geen verklaring voor de vaststelling dat toen haar gevraagd werd waarom haar vader vanuit Luanda opereerde zij geen antwoord kon verstrekken. Aangezien het antwoord op deze vraag de beweerde rol of de precieze activiteiten van haar vader had kunnen verduidelijken is deze vraag zonder meer relevant en laat de onwetendheid van verzoekster toe haar andere verklaringen inzake de betrokkenheid van haar vader bij de onafhankelijkheidsstrijd in twijfel te trekken. Dit geldt des te meer daar verzoekster toen haar de meer concrete vraag gesteld werd wat haar vader dan precies deed voor het FLEC-FAC zich beperkte tot het vage antwoord dat hij vergaderingen organiseerde en dat zij evenzeer vaag bleef omtrent zijn beweerde activiteiten voor deze beweging in Cabinda zelf. Zij kon in dit verband slechts aangeven dat zij meende dat hij *“informatie met betrekking de president en het volk van Angola”* overbracht. Zij bleek daarnaast ook niet te weten bij wie haar vader in Cabinda verbleef indien hij er activiteiten had en wie de leiding had van het FLEC-FAC in Luanda. De bewering van verzoekster dat haar vader haar omwille van haar leeftijd en daar het om clandestiene activiteiten ging verkoos om haar niet op de hoogte te brengen van zijn handelen kan niet overtuigen. Verzoekster verklaarde namelijk wel te weten dat haar vader reeds jaren lid was van het FLEC-FAC, dat hij drie maal per week naar een vergadering ging, dat zij diens lidkaart zag en dat er thuis documenten van het FLEC-FAC bewaard werden. Indien verzoeksters vader haar effectief niet in gevaar wou brengen en zijn gezin wou afschermen van zijn clandestiene activiteiten, dan mag worden verwacht dat hij ook zijn lidmaatschap zou verborgen houden, dat hij zou pogen om het aantal clandestiene bijeenkomsten tot een minimum te beperken en dat hij geen belastende stukken bij hem thuis zou bewaren.

Verzoekster lijkt ook te willen aangeven dat verweerder haar niet de kans gaf om nadere toelichting te verstrekken over het FLEC-FAC. Deze stelling vindt echter geen steun in de stukken die aan de Raad zijn voorgelegd. Uit het gehoorverslag blijkt immers duidelijk dat aan verzoekster, nadat haar een aantal vragen waren gesteld en haar de kans geboden was om de redenen die haar ertoe brachten naar België te komen uiteen te zetten expliciet gevraagd werd of zij nog iets wou toelichten en zij hierop ontkennend antwoordde. In tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te veronderstellen dient het gehoor dat de commissaris-generaal organiseert er bovendien niet op gericht te zijn om een asielzoeker de kans te geven zijn, al dan niet ingestudeerde, algemene kennis van een bepaalde problematiek te etaleren, doch wel om na te gaan of de betrokkene persoonlijk nood heeft aan een beschermingsstatus.

Verzoekster gaat verder uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing waar zij stelt dat de commissaris-generaal er ten onrechte van uitgaat dat zij na haar gevangenschap inlichtingen had kunnen vragen over de activiteiten van haar vader aan de heer A., die volgens haar ook een lid was van het FLEC-FAC en bij wie zij stelt een maand verbleven te hebben. In de bestreden beslissing wordt louter gemotiveerd dat, gelet op een geheel van elementen, waaronder het feit dat verzoekster verklaarde dat zij bijna een maand verbleef bij een vriend van haar vader, die ook lid was van het FLEC-FAC, mocht verwacht worden dat zij meer toelichting zou kunnen geven over de activiteiten van haar vader. Nergens wordt gesteld dat zij de heer A. had dienen te ondervragen. Het is niet kennelijk onredelijk om te stellen dat het feit dat verzoekster na het overlijden van haar vader, die zou zijn

omgekomen in een actie die gericht was tegen het FLEC-FAC, gedurende bijna een maand werd opgevangen door een ander lid van het FLEC-FAC, bij wie volgens haar verklaringen de vergaderingen van deze beweging plaatsvonden, één gegeven is, naast tal van andere, dat toelaat te veronderstellen dat – indien verzoeksters relaas zou overeenstemmen met de realiteit – zij meer concrete inlichtingen zou dienen te kunnen geven inzake de rol van haar vader binnen het FLEC-FAC.

2.2.2.1.4. In een vierde onderdeel van haar grief stelt verzoekster dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich baseerde om te concluderen dat zij geen duidelijke en aannemelijke verklaringen aflegde omtrent de reden(en) waarom zij zou vervolgd worden door de Angolese autoriteiten niet deugdelijk zijn.

De commissaris-generaal kwam tot voormeld besluit op basis van verscheidene vaststellingen. Zo gaf hij aan dat de verklaring van verzoekster dat zij gezocht wordt omdat zij de dochter is van een lid van het FLEC-FAC en uit de gevangenis ontsnapte niet in overeenstemming te brengen is met haar verklaring dat zij tijdens haar gevangenschap nooit werd ondervraagd omtrent de activiteiten van haar vader bij het FLEC-FAC of met het doel andere leden van deze organisatie te kunnen lokaliseren. Hij stelde tevens vast dat verzoekster weliswaar uiteenzette dat vele leden van het FLEC-FAC in Luanda gevangen zitten, maar dat zij geen enkel concreet voorbeeld kon geven, dat in geen van de bronnen die hij consulteerde melding gemaakt wordt van eventuele arrestaties of vervolgingen van leden van het FLEC-FAC in Luanda in 2011 of 2012 en dat er geen gegevens konden worden teruggevonden inzake de aanwezigheid van een “*IFA-gevangenis*” in de door verzoekster opgegeven buurt in Luanda.

Verzoeksters zet uiteen dat het feit dat de commissaris-generaal geen informatie heeft kunnen terugvinden inzake de aanhouding en vervolging van leden van het FLEC-FAC niet impliceert dat dergelijke feiten niet plaatsvinden of hebben plaatsgehad in Angola. Dit betoog laat evenwel niet toe te besluiten dat het standpunt van de commissaris-generaal dat niet blijkt dat haar verklaringen enige grond hebben incorrect is.

Verzoekster stelt ook nog dat er in Luanda een wijk bestaat met de naam “*Asa Branca*”. In de bestreden beslissing wordt dit echter niet ontkend. Verweerder heeft enkel vastgesteld dat er geen gegevens konden worden teruggevonden betreffende het bestaan van een “*IFA-gevangenis*” in die buurt. Verzoekster licht in dit verband toe dat uit een document dat zij bij haar verzoekschrift voegt (stuk 7) kan worden afgeleid dat de commissaris-generaal verkeerdelijk stelde dat er maar vier gevangeniszen zijn in Luanda en geen van deze gevangeniszen de naam “*IFA*” draagt. De Raad kan slechts vaststellen dat in de bestreden beslissing nergens wordt gesteld dat er slechts vier gevangeniszen zijn in Luanda en dat het document dat zij als stuk nummer zeven bij haar verzoekschrift gevoegd heeft weliswaar melding maakt van een opstand in een gevangenis in de gemeente Cazenga, doch geen inlichtingen bevat waaruit blijkt dat er een gevangenis die als “*IFA*” gekend is bestaat. Verzoekster laat uitschijnen dat zij mogelijk opgesloten zat in een niet-officiële gevangenis. Zij brengt evenwel geen stuk aan waaruit blijkt dat er in Luanda een niet-officiële “*IFA-gevangenis*” is. De Raad merkt ook op dat verzoekster tijdens het gehoor ook nooit aangaf dat zij werd opgesloten in een niet-officieel detentiecomplex. Er werd haar nochtans uitdrukkelijk gevraagd of zij wel in een echte gevangenis werd opgesloten en het niet ging om een andere plaats waar personen kunnen vastgehouden worden zoals een militaire basis of een politiekantoor.

2.2.2.2. Verzoekster stelt meermaals dat de commissaris-generaal bepaalde onderzoeksverrichtingen niet heeft gesteld. Zij wijst er onder meer op dat hij niet naging of haar vader al dan niet lid was van het FLEC-FAC en of er op 8 november 2011 in Luanda een incident plaatsvond waarbij haar ouders gedood werden. De Raad dient er echter op te wijzen dat het niet aan de commissaris-generaal toekomt om te bewijzen dat bepaalde inlichtingen die door een asielzoeker verstrekt worden onwaar zouden zijn of om lacunes in de bewijsvoering van een vreemdeling op te vangen (RvS 4 december 2006, nr. 165.484). Verzoekster houdt dan ook ten onrechte voor dat op de commissaris-generaal de plicht rustte om bepaalde gegevens, waaromtrent zij geen geloofwaardige verklaringen aflegde, nader te onderzoeken. Haar verwijzing naar de proceduregids van het UNHCR, waarvan niet blijkt dat deze enige bindende waarde heeft, doet aan het principe dat de bewijslast in beginsel op de asielzoeker rust geen afbreuk.

Er blijkt ook niet dat bepaalde CEDOCA-documenten die van determinerende aard zijn zouden ontbreken. De doorslaggevende motieven waarop de commissaris-generaal zich baseerde vinden zonder meer steun in de stukken van het administratief dossier. Er moet hierbij worden geduid dat het feit dat bepaalde delen van de motivering op zich niet volstaan om vast te stellen dat het relaas van

verzoekster niet coherent of geloofwaardig is, niet inhoudt dat de bestreden beslissing niet op juiste gronden werd genomen. De verschillende onderdelen van de motivering dienen immers samen te worden bekeken en laten dan zonder meer toe de conclusies van de commissaris-generaal bij te treden.

2.2.2.3. Verzoekster brengt ook geen enkel gegeven aan waaruit kan worden afgeleid dat de situatie in Angola dusdanig is dat zij, ongeacht de geloofwaardigheid van haar asielrelaas, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van de artikelen 48/3, 48/4 of 48/5 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.2.3. Er is de Raad voorts geen principe bekend dat zou inhouden dat een asielzoeker die er niet in slaagt om enig stuk aan te brengen ter staving van zijn relaas en die evenmin geloofwaardige verklaringen aflegt het "*voordeel van de twijfel*" zou dienen te genieten.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.2.4. De Raad dient vast te stellen dat verzoekster geen stukken heeft overgemaakt of coherente en geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd die toelaten te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK